

kunne komme en konflikt i en kommune, hvor kommunen havde én opfattelse af, hvordan miljøet på skolen skulle være, mens skolens elever eller måske andre havde den anden opfattelse. Er der en myndighedsudøvelse i dette her, og hvor ligger den? Er der en tilsynsmulighed, og hvor ligger den? For mig ville det naturlige være, at det var Arbejdstilsynet, der jo har ekspertisen vedrørende en lang række af de fysiske forhold. Men hvis Arbejdstilsynet skal varetage en sådan opgave, kræver det selvfølgelig flere tilsynsførende og flere bevillinger, og det er jo en lang diskussion.

Det er også en lang diskussion værd, om den markering fra regeringens side, som lovforslaget er udtryk for, også giver sig udslag i noget helt synligt, f.eks. ved kommuneforhandlingerne og i den kommende finanslov. Er man klar over, at det også er et økonomisk spørgsmål? Selvfølgelig vil der være udgifter forbundet med et sådant arbejde, men er man fra regeringens side klar til at finde midler til arbejdet på alle niveauer af institutioner?

Så til et punkt, som ikke lader sig putte ind i en kommende diskussion af lovforslaget. I hvert fald efter hvad jeg kunne høre, var der ikke meget at komme efter, når vi taler om institutionsmiljøet. Jeg hørte godt, at der var iværksat nogle tiltag på forskellige niveauer, men med hensyn til lovforslaget, hvor vi nu har udsat en væsentlig del af diskussionen, kunne jeg ikke høre meget, der vedrørte institutionsmiljøet. Her er jeg ikke i tvivl om, at de alvorlige sikkerheds- og sundhedsmæssige problemer i institutionerne ikke er mindsket, men tværtimod er vokset i den tid, der er gået, mens vi har diskuteret sagerne her i Folketinget. Det hænger bl.a. andet sammen med de senere års merindskrivning på institutionerne. Vi kender allerede nu stort set alle de støjproblemer, de indeklimaproblemer og de sygelighedsproblemer, der er under udvikling i vore institutioner, ikke mindst i SFO'erne.

Derfor mener vi, det er nødvendigt, at der fastsættes normer og regler for det fysiske miljø. For overskuelighedens skyld synes vi faktisk, det er ret vigtigt, at de samles i én lov, og et meget klart spørgsmål, først og fremmest selvfølgelig til socialministeren, er: Er der planer om en institutionsmiljølov? Får vi også en institutionsmiljølov i denne samling? Hvis svaret er bekræftende, er det jo fint, men hvis nu svaret er benægtende, har vi et andet spørgsmål, der lyder: Jamen hvad så med tilsynet? Stort set alle

erkender, at problemerne ikke er løst, men er voksende, og skal en tilsynsmyndighed så administrere eller påvirke eller gennemtvinge, at de gældende regler, så få de end er, bliver brugt på en forsvarlig måde, så de faktisk fører til forbedringer?

Alt dette her vedrører jo i hovedsagen Socialministeriets område, som vi ikke har hørt så meget om i debatten indtil nu, så mit spørgsmål er helt klart til socialministeren: Får vi også en institutionsmiljølov i lighed med den uddannelsesmiljølov, der nu er på trapperne?

Tove Videbæk (KRF):

Børns og studerendes miljø og en miljølov for børn og studerende har været på dagsordenen i Folketinget indtil flere gange de senere år, og i dag bliver det så bragt på dagsordenen igen på baggrund af en forespørgsel, som er rejst af SF, CD, Enhedslisten og Kristeligt Folkeparti.

I september 1999 dokumenterede forældreorganisationen Skole og Samfund i en rapport, at der er alvorlige problemer med både det fysiske og det psykiske arbejdsmiljø på landets folkeskoler. Rapporten viste, at 39 pct. af skolerne har indeklimaproblemer, 34 pct. har problemer med støj, træk og kulde, 22 pct. har problemer med farlige arbejdspladser, specielt i fysik- og sløjdlokaler, og 15 pct. af skolerne er plaget af svamp.

Det virker paradoksalt, at vi forventer kreativitet og nytænkning hos børn og unge, som er fremtidens vigtigste råstof i Danmark, i så uoriginale, utidssvarende og sundhedsfarlige omgivelser, og der er et påtrængende behov for at sikre, at vore børn og unge færdes i sikre og sunde omgivelser. Det gælder ikke bare i daginstitutioner, fritidshjem og skolefritidsordninger, men også i folkeskoler og på ungdoms- og videregående uddannelser.

Der eksisterer i dag et absurd misforhold mellem voksnes bekymring om deres eget arbejdsmiljø og den manglende konsekvens med hensyn til at beskytte børn og unge. Ergonomiske møbler hober sig op på landets arbejdspladser, samtidig med at vi »tilbyder« de studerende rygsmerter, hovedpine og luftvejsproblemer. Der er et absurd misforhold mellem den beskyttelse, vi tilbyder mennesker i erhvervsarbejde og mennesker i studiearbejde. Det afgørende bør ikke være arbejdstype, titel eller alder. Det bør ganske enkelt være en menneskeret at færdes i sikre og sunde omgivelser.